

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/2220
af 23. december 2020**

om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens lovgivningsforslag om den fælles landbrugspolitik efter 2020 har til formål at fastlægge en solid EU-ramme, der er afgørende for at sikre, at den fælles landbrugspolitik forbliver en fælles politik med lige vilkår, samtidig med at medlemsstaterne får et større ansvar for, hvordan målsætningerne opfyldes, og de fastsatte mål nås. Medlemsstaterne skal derfor udarbejde strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og gennemføre dem efter Kommissionens godkendelse.
- (2) Lovgivningsproceduren vedrørende Kommissionens lovgivningsforslag om den fælles landbrugspolitik efter 2020 er ikke blevet afsluttet tids nok til, at det er muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at forberede alle de elementer, der er nødvendige for at anvende den nye retlige ramme og de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik fra den 1. januar 2021, således som Kommissionen oprindeligt har foreslået. Denne forsinkelse har skabt usikkerhed og risici for landbrugere i Unionen og hele EU-landbrugssektoren. For at mindske denne usikkerhed og opretholde levedygtigheden i landdistrikter og regioner samt bidrage til miljømæssig bæredygtighed bør denne forordning fastsætte fortsat anvendelse af reglerne i den nuværende ramme for den fælles landbrugspolitik, der omfatter perioden 2014-2020 («den nuværende ramme for den fælles landbrugspolitik»), og uafbrudte betalinger til landbrugere og andre støttemodtagere og dermed skabe forudsigelighed og stabilitet i overgangsperioden 2021 og 2022 («overgangsperioden») indtil datoen for anvendelse af den nye retlige ramme, der omfatter perioden fra den 1. januar 2023 («den nye retlige ramme»).

⁽¹⁾ EUT C 232 af 14.7.2020, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 109 af 1.4.2020, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.12.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.12.2020.

- (3) Da lovgivningsproceduren vedrørende Kommissionens lovgivningsforslag om den fælles landbrugspolitik efter 2020 endnu ikke er afsluttet, medlemsstaterne stadig skal udarbejde de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, og interessenterne skal høres, bør den nuværende ramme for den fælles landbrugspolitik fortsat finde anvendelse i den yderligere periode på to år. Formålet med overgangsperioden er at lette en gnidningsfri overgang til en ny programmeringsperiode for støttemodtagerne og give mulighed for at tage hensyn til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt («den europæiske grønne pagt»).
- (4) For at sikre, at der kan ydes støtte til landbrugere og andre støttemodtagere fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i 2021 og 2022, bør Unionen fortsat yde en sådan støtte i overgangsperioden på de betingelser, der er fastsat i den nuværende ramme for den fælles landbrugspolitik. Den nuværende ramme for den fælles landbrugspolitik er fastlagt ved navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽⁴⁾, (EU) nr. 1305/2013 ⁽⁵⁾, (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁶⁾, (EU) nr. 1307/2013 ⁽⁷⁾ og (EU) nr. 1308/2013 ⁽⁸⁾.
- (5) Denne forordning bør give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at udarbejde deres respektive strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og lette etableringen af de administrative strukturer, der er nødvendige for en vellykket gennemførelse af den nye retlige ramme, navnlig ved at give mulighed for øget teknisk bistand. Alle strategiske planer under den fælles landbrugspolitik bør være klar til at træde i kraft, når overgangsperioden udløber, for at give hårdt tiltrængt stabilitet og sikkerhed for landbrugssektoren.
- (6) I lyset af at Unionen fortsat bør støtte udvikling af landdistrikterne i hele overgangsperioden, bør medlemsstaterne have mulighed for at finansiere deres forlængede programmer for udvikling af landdistrikterne med den modsvarende budgetbevilling for 2021 og 2022. De forlængede programmer bør sikre, at mindst den samme samlede andel af bidraget fra ELFUL afsættes til de foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 59, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1305/2013, i overensstemmelse med de nye ambitioner i den europæiske grønne pagt.
- (7) Forordning (EU) nr. 1303/2013 fastsætter fælles bestemmelser for ELFUL og for andre fonde, som fungerer inden for en fælles ramme. Nævnte forordning bør fortsat gælde for programmer, der støttes af ELFUL for programmeringsperioden 2014-2020 og for programmeringsårene 2021 og 2022.
- (8) De frister, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1303/2013 for gennemførelsesrapporter, årlige statusmøder, efterfølgende evalueringer og sammenfattende rapporter, udgifters støtteberettigelse, frigørelse og budgetforpligtelser gælder kun for programmeringsperioden 2014-2020. Disse frister bør tilpasses for at tage hensyn til den forlængede varighed af den periode, i hvilken programmer vedrørende støtte fra ELFUL bør gennemføres.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- (9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1310/2013 ⁽⁹⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 807/2014 ⁽¹⁰⁾ fastsætter, at udgifter til visse langfristede forpligtelser, der er indgået i henhold til visse forordninger, som tildelte støtte til landdistriktsudvikling, før forordning (EU) nr. 1305/2013 fandt anvendelse, på visse betingelser fortsat bør betales af ELFUL i programmeringsperioden 2014-2020. Nævnte udgifter bør på samme betingelser også fortsat være støtteberettigede i deres respektive retlige forpligtelses varighed i programmeringsårene 2021 og 2022. Af hensyn til den juridiske klarhed og retssikkerheden bør det desuden præciseres, at de retlige forpligtelser, der er indgået under tidligere foranstaltninger, som svarer til de foranstaltninger i forordning (EU) nr. 1305/2013, som det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem finder anvendelse på, bør være underlagt dette integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, og at betalinger vedrørende disse retlige forpligtelser bør foretages i perioden fra den 1. december til den 30. juni i det efterfølgende kalenderår.
- (10) ELFUL bør kunne støtte omkostningerne til kapacitetsopbygning og forberedende aktioner, som støtter udarbejdelsen og den fremtidige gennemførelse af de lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, der indledes i overensstemmelse med den nye retlige ramme.
- (11) Ved tildelingen af betalingsrettigheder eller ved genberegningen af betalingsrettigheder for medlemsstater, der beholder eksisterende rettigheder, i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 begik nogle medlemsstater i 2015 fejl, da de fastsatte antallet eller værdien af betalingsrettigheder. Mange af disse fejl har, selv når de er begået med hensyn til en enkelt landbruger, indvirkning på værdien af betalingsrettighederne for alle landbrugere og for alle år. Nogle medlemsstater begik også fejl efter 2015 ved tildelingen af rettigheder fra reserven, f.eks. ved beregningen af gennemsnitsværdien. Sådanne tilfælde af manglende overholdelse er normalt genstand for en finansiel korrektion, indtil den pågældende medlemsstat har truffet korrigerende foranstaltninger. På baggrund af den tid, der er gået siden den første tildeling, medlemsstaternes bestræbelser på at fastslå og, hvor det er relevant, korrigere rettigheder og desuden af hensyn til retssikkerheden bør antallet og værdien af betalingsrettigheder anses for lovlige og formelt rigtige med virkning fra en bestemt dato.
- (12) I henhold til artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 blev medlemsstaterne ved tildeling af betalingsrettigheder givet mulighed for at anvende en reduktionskoefficient for støtteberettigede hektar, som består af permanente græsarealer beliggende i områder med vanskelige klimatiske forhold. Alpine græsningsarealer forvaltes ofte kollektivt, og derfor tildeles områder på årsbasis, hvilket skaber en betydelig grad af usikkerhed blandt landbrugerne i de berørte medlemsstater. Gennemførelsen af denne ordning har vist sig at være særligt kompleks, især for så vidt angår den nøjagtige definition af de berørte områder. Da værdien af betalingsrettigheder i områder, hvor reduktionskoefficienten ikke anvendes, afhænger af summen af betalingsrettigheder i de udpegede områder, påvirker denne usikkerhed efterfølgende alle landbrugere i de berørte medlemsstater. For at stabilisere den ordning, som i øjeblikket anvendes i disse medlemsstater, og med henblik på at sikre retssikkerhed for alle landbrugere i de berørte medlemsstater så hurtigt som muligt bør de berørte medlemsstater kunne anse værdien og antallet af alle rettigheder tildelt alle landbrugere før den 1. januar 2020 for lovlige og formelt rigtige. Værdien af disse rettigheder bør, uden at dette berører retsmidler, der kan benyttes af individuelle støttemodtagere, være den værdi for kalenderåret 2019, der gjaldt den 31. december 2019.
- (13) Bekræftelse af betalingsrettigheder udgør ikke en fritagelse for medlemsstaternes ansvar inden for rammerne af delt forvaltning af EGFL for at sikre beskyttelse af Unionens budget mod uregelmæssige udgifter. Derfor bør bekræftelse af de betalingsrettigheder, der blev tildelt landbrugere før den 1. januar 2021 eller undtagelsesvis før den

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1310/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af overgangsforanstaltninger vedrørende støtte til landdistriktsudvikling fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 for så vidt angår midler og deres fordeling i 2014 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1308/2013 med hensyn til deres anvendelse i 2014 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 865).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 807/2014 af 11. marts 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om indførelse af overgangsbestemmelser (EUT L 227 af 31.7.2014, s. 1).

1. januar 2020, ikke berøre Kommissionens beføjelse til at træffe afgørelser omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 vedrørende uregelmæssige betalinger, som er tildelt for kalenderår til og med 2020 eller undtagelsesvis til og med 2019, og som skyldes fejl i antallet eller værdien af disse betalingsrettigheder.

- (14) I betragtning af at den nye retlige ramme for den fælles landbrugspolitik endnu ikke er vedtaget, bør det præciseres, at der bør fastsættes overgangsordninger for regulering af overgangen fra eksisterende støtteordninger, der ydes på flerårig basis, til den nye retlige ramme.
- (15) For at begrænse en betydelig fremførsel af forpligtelser fra den nuværende programmeringsperiode for udvikling af landdistrikterne til de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik bør varigheden af nye flerårige forpligtelser for så vidt angår miljø- og klimavenligt landbrug, økologisk landbrug og dyrevelfærd som hovedregel begrænses til en periode på højst tre år. Fra 2022 bør forlængelse af eksisterende forpligtelser begrænses til et år.
- (16) Artikel 31, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1305/2013 fastsatte overgangsordninger, der skulle lette udfasningen af betalinger i områder, som på grund af anvendelsen af nye afgrænsningskriterier ikke længere ansås for områder med naturbetingede begrænsninger. Sådanne betalinger skulle betales indtil 2020 og i en periode på højst fire år. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 ⁽¹⁾ forlængede den oprindelige frist for den nye afgrænsning af sådanne områder til 2019. For landbrugere i de medlemsstater, der fastsatte afgrænsningen i 2018 og 2019, kunne udfasningen af betalingerne ikke nå de maksimale fire år. Med henblik på at fortsætte udfasningen af betalingerne bør medlemsstaterne have mulighed for fortsat at udbetale dem i 2021 og 2022, alt efter hvad der er relevant. For at sikre et passende niveau for betalinger pr. hektar i overensstemmelse med artikel 31, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1305/2013 bør betalingsniveauet i 2021 og 2022 fastsættes til 25 EUR pr. hektar.
- (17) Da landbrugerne er udsat for stigende økonomiske og miljømæssige risici som følge af klimaændringer og øget prisvolatilitet, fastsætter forordning (EU) nr. 1305/2013 en foranstaltning til risikostyring, der skal bistå landbrugere med at imødegå disse risici. Nævnte foranstaltning omfatter finansielle bidrag til gensidige fonde og et redskab til indkomststabilisering. Der blev fastsat specifikke betingelser for ydelse af støtte i henhold til nævnte foranstaltning for at sikre, at landbrugere behandles lige i hele Unionen, konkurrencen ikke forvrides, og Unionens internationale forpligtelser overholdes. For yderligere at fremme anvendelsen af nævnte foranstaltning på landbrugere i alle sektorer bør medlemsstaterne have mulighed for at sænke den tærskel på 30 %, der udløser den kompensation til landbrugere for faldet i produktion eller indkomst, som finder anvendelse på det respektive redskab, dog ikke til under 20 %.
- (18) Landbrugere og virksomheder i landdistrikterne er på en hidtil uset måde blevet påvirket af konsekvenserne af covid-19-udbruddet. Forlængelsen af de omfattende begrænsninger i bevægelsesfriheden, der er indført i medlemsstaterne, samt obligatorisk lukning af butikker, udendørs markeder, restauranter og andre lignende foretagender, har skabt økonomiske forstyrrelser i landbrugssektoren og landdistrikterne og har ført til likviditetsproblemer for landbrugere og små virksomheder, der er aktive inden for forarbejdning, afsætning eller udvikling af landbrugsprodukter. Som reaktion på indvirkningen af krisen som følge af covid-19-udbruddet bør varigheden af den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 39b i forordning (EU) nr. 1305/2013, forlænges for at afhjælpe de likviditetsproblemer, der bringer videreførelsen af landbrugsaktiviteter og af små virksomheder, der er aktive inden for forarbejdning, afsætning eller udvikling af landbrugsprodukter, i fare. Støtte til den pågældende foranstaltning bør finansieres med op til 2 % af de ELFUL-midler, der blev tildelt medlemsstaterne i programmeringsperioden 2014-2020.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteforneringsmateriale (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 15).

- (19) For at undgå en situation, hvor midler til lokaludvikling styret af lokalsamfundet i programmeringsårene 2021 og 2022 ikke bliver brugt, bør medlemsstater, der gør brug af muligheden for at overføre midler fra direkte betalinger til udvikling af landdistrikterne, kun kunne anvende minimumstildelingen på 5 % og for Kroatiens vedkommende 2,5 % til lokaludvikling styret af lokalsamfundet på det ELFUL-bidrag til udvikling af landdistrikterne, der forlænges indtil den 31. december 2022, og som beregnes, inden overførslen af beløb fra direkte betalinger foretages.
- (20) I overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽¹²⁾ om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument (»EURI«) til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (»EURI-forordningen«) bør der stilles supplerende midler til rådighed for årene 2021 og 2022 til at imødegå virkningerne af covid-19-krisen og dens konsekvenser for Unionens landbrugssektor og landdistrikter.
- (21) I betragtning af de hidtil usete udfordringer, som Unionens landbrugssektor og landdistrikter står over for på grund af covid-19-krisen, bør de supplerende midler, som EURI stiller til rådighed, anvendes til at finansiere foranstaltninger under forordning (EU) nr. 1305/2013 og bane vejen for en robust, bæredygtig og digital økonomisk genopretning i overensstemmelse med målene for Unionens miljø- og klimaforpligtelser og de nye ambitioner i den europæiske grønne pagt.
- (22) Medlemsstaterne bør derfor ikke sænke det miljømæssige ambitionsniveau i deres eksisterende programmer for udvikling af landdistrikterne. De bør sikre den samme overordnede andel for de supplerende midler, som de i deres programmer for udvikling af landdistrikterne har afsat inden for rammerne af ELFUL-bidraget til foranstaltninger, der er til særlig gavn for miljøet og klimaet (»princippet om ikkeforringelse«). Desuden bør mindst 37 % af de supplerende midler, som ydes af EURI, afsættes til foranstaltninger, der er til særlig gavn for miljøet og klimaet, samt til dyrevelfærd og LEADER. Derudover bør mindst 55 % af disse supplerende midler afsættes til foranstaltninger, der fremmer økonomisk og social udvikling i landdistrikterne, nemlig til investeringer i fysiske aktiver, landbrugs- og erhvervs-mæssig udvikling, støtte til basale servicefaciliteter og landsbyfornyelse i landdistrikterne og samarbejde.
- (23) Såfremt medlemsstaterne på anden måde ikke er i stand til at overholde princippet om ikkeforringelse, bør de have mulighed for at fravige forpligtelsen til at tildele mindst 55 % af de supplerende midler fra EURI til foranstaltninger, der fremmer økonomisk og social udvikling i landdistrikterne, og bør fortrinsvis støtte foranstaltninger, der er til særlig gavn for miljøet og klimaet. For at give medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet bør medlemsstaterne dog også have mulighed for at fravige princippet om ikkeforringelse for så vidt angår disse supplerende midler, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde den pågældende forpligtelse på 55 %.
- (24) De supplerende midler fra EURI er underlagt særlige betingelser. De pågældende supplerende midler bør derfor programmeres og overvåges adskilt fra EU-støtten til udvikling af landdistrikterne, idet de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1305/2013, som udgangspunkt anvendes. Disse supplerende midler bør således gennemføres via forordning (EU) nr. 1305/2013 og bør inden for rammerne af nævnte forordning betragtes som beløb, der finansierer foranstaltninger under ELFUL. Som følge heraf bør reglerne i forordning (EU) nr. 1305/2013, herunder reglerne om ændringer af programmerne for udvikling af landdistrikterne, forordning (EU) nr. 1306/2013, herunder reglerne om automatisk frigørelse, og forordning (EU) nr. 1307/2013 i princippet finde anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.
- (25) Der bør fastsættes en specifik maksimal EU-samfinansieringssats samt en øget støttesats for investeringer, der bidrager til en robust, bæredygtig og digital økonomisk genopretning, og støtte til unge landbrugere for at sikre den tilstrækkelige løftestangseffekt af de supplerende midler, der stilles til rådighed gennem EURI.
- (26) For at sikre kontinuitet i overgangsperioden bør reserven til kriser i landbrugssektoren opretholdes for 2021 og 2022. Det pågældende beløb til reserven for 2021 og 2022 bør indgå i nævnte reserve.
- (27) Hvad angår forfinansieringsordninger fra ELFUL, bør det præciseres, at hverken forlængelse indtil den 31. december 2022 af programmer, der støttes af ELFUL i overensstemmelse med denne forordning, eller de supplerende midler, der stilles til rådighed på grundlag af EURI-forordningen, bør føre til tildeling af yderligere forfinansiering til de pågældende programmer.

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 af 22.12.2020, s. 23).

- (28) Artikel 11 i forordning (EU) nr. 1307/2013 indeholder i øjeblikket kun en meddelelsespligt for medlemsstaterne for så vidt angår deres beslutninger truffet i overensstemmelse med denne artikel og det anslåede resultat af nedsættelsen af den del af beløbet fra direkte betalinger, der skal tildeles en landbruger for et givet kalenderår, og som overstiger 150 000 EUR for årene 2015-2020. For at sikre videreførelse af det eksisterende system bør medlemsstaterne ligeledes give meddelelse om deres beslutninger truffet i overensstemmelse med nævnte artikel og det anslåede resultat af nedsættelsen for kalenderårene 2021 og 2022.
- (29) Artikel 14 i forordning (EU) nr. 1307/2013 giver medlemsstaterne mulighed for at overføre midler mellem direkte betalinger og udvikling af landdistrikterne for så vidt angår kalenderårene 2014-2020. Med henblik på at sikre, at medlemsstaterne kan følge deres egen strategi, bør fleksibiliteten mellem søjlerne også stilles til rådighed for kalenderåret 2021 (regnskabsåret 2022) og kalenderåret 2022 (regnskabsåret 2023).
- (30) For at gøre det muligt for Kommissionen at fastsætte budgetlofterne i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, artikel 36, stk. 4, artikel 42, stk. 2, artikel 49, stk. 2, artikel 51, stk. 4, og artikel 53, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 er det nødvendigt, at medlemsstaterne meddeler deres beslutninger om finansielle tildeling pr. ordning for kalenderåret 2021 senest den 19. februar 2021 og for kalenderåret 2022 senest den 1. august 2021.
- (31) I artikel 22, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes en lineær justering af værdien af betalingsrettigheder, hvis loftet for grundbetalingsordningen ændres fra et år til de efterfølgende år som følge af visse beslutninger, som medlemsstaterne har truffet, og som har indvirkning på loftet for grundbetalingsordningen. Forlængelsen af bilag II til nævnte forordning om nationale lofter efter kalenderåret 2020 og de eventuelle årlige ændringer fra den pågældende dato kan have indvirkning på loftet for grundbetalingsordningen. For at medlemsstaterne skal kunne opfylde kravet om, at summen af værdien af betalingsrettigheder og reserver svarer til loftet for grundbetalingsordningen i nævnte forordnings artikel 22, stk. 4, er det derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en lineær justering som tilpasning til forlængelsen af eller ændringerne til bilag II til nævnte forordning i overgangsperioden. For at give medlemsstaterne større fleksibilitet forekommer det desuden hensigtsmæssigt at give dem mulighed for at tilpasse værdien af betalingsrettigheder eller af reserven, eventuelt med forskellige tilpasningssatser.
- (32) I overensstemmelse med den nuværende retlige ramme meddelte medlemsstaterne i 2014 deres beslutninger frem til kalenderåret 2020 om fordelingen af det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen mellem regioner og eventuelle årlige gradvise ændringer for den periode, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1307/2013. Det er nødvendigt, at medlemsstaterne også meddeler disse beslutninger for kalenderårene 2021 og 2022.
- (33) Mekanismen for intern konvergens er den centrale proces for en mere ligelig fordeling af direkte indkomststøtte blandt landbrugere. Det bliver stadig vanskeligere at begrunde betydelige individuelle forskelle, der er baseret på gamle historiske referencer. I forordning (EU) nr. 1307/2013 består den grundlæggende model for intern konvergens i, at medlemsstaterne fra 2015 anvender en ensartet fast sats for alle betalingsrettigheder på nationalt eller regionalt plan. For at sikre en mere gnidningsløs overgang til en ensartet værdi indførtes der imidlertid en undtagelse, som gjorde det muligt for medlemsstaterne at differentiere betalingsrettighedernes værdi ved at anvende delvis konvergens, der også kaldes »tunnelmodellen«, i perioden 2015-2019. Visse medlemsstater gjorde brug af denne undtagelse. For at fortsætte processen hen imod en mere ligelig fordeling af direkte betalinger bør medlemsstaterne kunne konvergere yderligere i retning af et nationalt eller regionalt gennemsnit efter 2019 i stedet for at gå over til en ensartet fast sats eller opretholde rettighedernes værdi på niveauet for 2019. Denne mulighed for medlemsstaterne bør derfor finde anvendelse fra den 1. januar 2021. Medlemsstaterne bør hvert år underrette Kommissionen om deres beslutning for det efterfølgende år.
- (34) Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1307/2013 om tilpasning af alle betalingsrettigheder, der ændres ved nærværende forordning, bør finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2020, så det er præciseret, at medlemsstaterne kunne konvergere efter 2019.
- (35) I artikel 30 i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes, at de årlige gradvise ændringer af værdien af betalingsrettigheder tildelt fra reserven skal afspejle de årlige trin i det nationale loft, jf. bilag II til nævnte forordning, hvorved en flerårig forvaltning af reserven afspejles. Disse regler bør tilpasses, så de afspejler, at det er muligt at ændre både værdien af alle tildelte betalingsrettigheder og af reserven med henblik på tilpasning til en ændring af beløbet i bilag II til nævnte forordning mellem to år. I medlemsstater, der beslutter at fortsætte intern konvergens, gennemføres denne interne konvergens desuden på årsbasis. For kalenderårene 2020, 2021 og 2022 skal kun værdien af betalingsrettigheder for det indeværende år fastsættes i tildelingsåret. Enhedsværdien af betalingsrettigheder, der skal

tildeles fra reserven i et givet år, bør beregnes efter eventuel justering af reserven i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 22, stk. 5. I ethvert efterfølgende år bør værdien af betalingsrettigheder tildelt fra reserven tilpasses i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 22, stk. 5.

- (36) Artikel 36 i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsætter, at den generelle arealbetalingsordning anvendes indtil den 31. december 2020. Det bør tillades at forlænge den generelle arealbetalingsordning i 2021 og 2022.
- (37) I betragtning af at den i nærværende forordning fastsatte ændring af bilag II til forordning (EU) nr. 1307/2013 vil træde i kraft for sent til, at medlemsstaterne kan overholde den oprindelige frist for visse meddelelsespligter i 2020, er det nødvendigt at udsætte fristen for medlemsstaternes beslutning om for første gang at indføre omfordelingsbetalinger fra 2021 eller 2022 og meddelelsen af denne beslutning til Kommissionen. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte denne frist til samme tidspunkt som fristen for beslutningerne om fleksibilitet mellem søjler.
- (38) I henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, beslutte at yde midlertidig national støtte i perioden 2015-2020 for at undgå en pludselig og væsentlig nedgang i støtten i de sektorer, der har nydt gavn af midlertidig national støtte indtil 2014. For at sikre, at sådan støtte i overgangsperioden fortsat spiller sin rolle med hensyn til at yde støtte til landbrugeres indkomst i disse specifikke sektorer, bør der fastsættes bestemmelser om videreførelse af denne støtte på samme betingelser og med samme begrænsninger som i perioden 2015-2020.
- (39) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, at medlemsstaterne i henhold til artikel 41 og 42 i forordning (EU) nr. 1307/2013 årligt har ret til at revidere deres beslutninger om omfordelingsbetalinger. Fristen for den revision, der skal finde anvendelse i 2021 og 2022, bør fastsættes til samme tidspunkt som fristen for beslutningerne om fleksibilitet mellem søjler.
- (40) I artikel 52, stk. 10, i forordning (EU) nr. 1307/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der giver medlemsstaterne mulighed for at beslutte, at frivillig koblet støtte fortsat kan udbetales indtil 2020 på grundlag af de produktionsenheder, hvortil der i en tidligere referenceperiode blev tildelt sådan støtte. Tillæggelsen af beføjelser har til formål at sikre størst mulig sammenhæng mellem Unionens ordninger for sektorer, som kan være karakteriseret ved strukturel uligevægt på markedet. Det er derfor passende at forlænge tillæggelsen af beføjelser, så den også omfatter 2021 og 2022.
- (41) I betragtning af at den i nærværende forordning fastsatte ændring af bilag II til forordning (EU) nr. 1307/2013 vil træde i kraft for sent til, at medlemsstaterne kan overholde den oprindelige frist for visse meddelelsespligter i 2020, er det nødvendigt at udsætte fristen for medlemsstaternes beslutning om for første gang at indføre frivillig koblet støtte fra 2021 eller 2022 og meddelelsen af denne beslutning til Kommissionen. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte denne frist til samme tidspunkt som fristen for beslutningerne om fleksibilitet mellem søjler. Tilsvarende bør fristen for medlemsstaternes beslutning om at fortsætte eller ophøre med at tildele frivillig koblet støtte i 2021 og 2022 og meddelelsen af denne beslutning til Kommissionen udsættes til samme dato.
- (42) Artikel 54 i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsætter elementerne i medlemsstaternes meddelelser vedrørende frivillig koblet støtte. Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at disse meddelelser for kalenderårene 2021 og 2022 bør omfatte den procentdel af det nationale loft, der anvendes til at finansiere denne støtte for 2021 og 2022.
- (43) Forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsætter regler for den fælles markedsordning for landbrugsprodukter og indeholder visse støtteordninger. Det fremgår af Kommissionens lovgivningsforslag om den fælles landbrugspolitik efter 2020, at disse støtteordninger skal integreres i medlemsstaternes fremtidige strategiske planer under den fælles landbrugspolitik. For at sikre en gnidningsløs integration af disse støtteordninger i den fremtidige fælles landbrugspolitik bør der fastsættes regler om varigheden af hver af disse støtteordninger, når de skal forlænges i overgangsperioden. Hvad angår støtteordningen for olivenolie- og spiseolivenektoren, bør de eksisterende arbejdsprogrammer for perioden fra den 1. april 2018 til den 31. marts 2021 derfor efterfølges af nye arbejdsprogrammer, der løber fra den 1. april 2021 til den 31. december 2022. Eksisterende driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren, der ikke har nået deres maksimale varighed på fem år, kan kun forlænges indtil den 31. december 2022. Nye driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren bør kun godkendes for en varighed på højst tre år. De eksisterende nationale programmer for biavlsektoren for perioden fra den 1. august 2019 til den 31. juli 2022 bør forlænges indtil den 31. december 2022.

- (44) På grund af den krise, som covid-19-pandemien har forårsaget, har vinproducenter, der råder over plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, som udløber i 2020, i vid udstrækning været forhindret i at anvende disse tilladelser som planlagt i det sidste år af deres gyldighed. For at undgå, at disse tilladelser mistes, og mindske risikoen for en forværring af de betingelser, på hvilke plantningen ville skulle foregå, er det nødvendigt at give mulighed for at forlænge gyldigheden af plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der udløber i 2020. Alle plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der udløber i 2020, bør derfor forlænges indtil den 31. december 2021. I betragtning af ændringerne i markedsperspektiverne bør indehavere af plantningstilladelser, der udløber i 2020, desuden have mulighed for ikke at anvende deres tilladelser uden at blive pålagt administrative sanktioner.
- (45) Bestemmelsen i forordning (EU) nr. 1308/2013 om plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der skulle udløbe i 2020, og som ændres ved nærværende forordning, bør på grund af forstyrrelserne som følge af covid-19-pandemien og de vanskeligheder, som den har forårsaget for så vidt angår anvendelsen af disse plantningstilladelser, finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2020.
- (46) I 2013 blev der fastsat overgangsbestemmelser for at sikre en gnidningsløs overgang fra den tidligere ordning for plantningsrettigheder for druer til vinfremstilling til den nye ordning for plantningstilladelser, navnlig for at undgå for mange plantninger inden denne nye ordnings begyndelse. Sidste frist for indgivelse af anmodninger om konvertering af plantningsrettigheder til tilladelser er den 31. december 2020. Tilladelser skal dog anvendes af ansøgeren og er ikke omsættelige, sådan som de tidligere plantningsrettigheder var. Desuden kan ansøgerne om tilladelser blive anmodet om at have et tilsvarende vindyrkningsareal, hvilket kan føre til situationer, hvor indehavere af plantningsrettigheder endnu ikke har erhvervet tilsvarende vindyrkningsarealer til at anvende de tilladelser, der ville følge af konverteringen af deres plantningsrettigheder. De alvorlige økonomiske virkninger af covid-19-pandemien for vinsektoren har ført til likviditetsproblemer for vinproducenter og også til usikkerhed om den fremtidige efterspørgsel efter vin. Vinproducenter, der stadig råder over plantningsrettigheder, bør ikke tvinges til at beslutte, om de ønsker at konvertere deres plantningsrettigheder til tilladelser, samtidig med at de står over for ekstraordinære vanskeligheder som følge af den krise, som covid-19-pandemien har forårsaget, særlig fordi de vil blive pålagt en administrativ sanktion, hvis de ikke anvender deres plantningstilladelser, der følger af konverteringen. De medlemsstater, der har tilladt vinproducenter at indgive deres anmodninger om konvertering af plantningsrettigheder indtil den 31. december 2020, bør derfor kunne forlænge fristen for indgivelse af sådanne anmodninger til den 31. december 2022. Følgelig bør den sidste dato for gyldigheden af sådanne konverterede tilladelser tilpasses og bør være den 31. december 2025.
- (47) Artikel 214a i forordning (EU) nr. 1308/2013 gjorde det muligt for Finland på visse betingelser at yde national støtte i det sydlige Finland indtil 2020, hvis Kommissionen gav tilladelse hertil. Med henblik på at sikre kontinuitet i betalinger af denne støtte i overgangsperioden er det nødvendigt, at ydelse af denne nationale støtte fortsat tillades på samme betingelser og med samme beløb som i 2020.
- (48) For at markedet for olivenolie kan fungere bedre, bør medlemsstaterne kunne træffe beslutning om gennemførelse af afsætningsregler med henblik på at regulere udbuddet. Anvendelsesområdet for sådanne beslutninger bør imidlertid ikke omfatte praksis, der kan forvride konkurrencen.
- (49) Nylige hændelser har vist, at landbrugere i stigende grad er udsat for risiko for svingende indkomster, dels på grund af markedseksposering og dels på grund af ekstreme vejrforhold og hyppige sundheds- og plantesundhedskriser, der påvirker Unionens husdyrbestand og agronomiske aktiver. For at lette virkningerne af svingende indkomster ved at opfordre landbrugere til at spare op i gode år, så de kan klare sig i dårlige år, bør nationale beskatningsforanstaltninger, hvorved indkomstbeskatningsgrundlaget for landbrugere beregnes på grundlag af en flerårig periode, være undtaget fra anvendelsen af statsstøttereferne.
- (50) Målene for denne forordning, nemlig at fastsætte bestemmelser om fortsat anvendelse af reglerne i den nuværende ramme for den fælles landbrugspolitik og om uafbrudte betalinger til landbrugere og andre støttemodtagere og dermed skabe forudsigelighed og stabilitet i overgangsperioden, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (51) Horisontale finansielle regler vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) finder anvendelse på denne forordning. Sådanne regler er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾, og regulerer navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, offentlige indkøb, priser og indirekte gennemførelse og sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning vedrørende konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (52) Forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013 og (EU) nr. 1308/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (53) For at sikre, at de supplerende midler, der stilles til rådighed på grundlag af ERI-forordningen, er tilgængelige fra den 1. januar 2021, bør nærværende forordnings bestemmelser om EURI-støtte finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra nævnte dato.
- (54) I lyset af det tvingende behov for straks at sikre retssikkerhed for landbrugssektoren under de nuværende omstændigheder bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

OVERGANGSBESTEMMELSER

KAPITEL I

Forlængelse af visse perioder efter forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1310/2013 og fortsat anvendelse af forordning (EU) nr. 1303/2013 i programmeringsårene 2021 og 2022

Artikel 1

Forlængelse af varigheden af programmer, der støttes af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne

1. For programmer, der støttes af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), forlænges perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, som er fastsat i artikel 26, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, til den 31. december 2022.
2. Forlængelsen af varigheden af programmer, der støttes af ELFUL, omhandlet i denne artikels stk. 1 berører ikke behovet for at indgive en anmodning om ændring af programmer for udvikling af landdistrikterne for overgangsperioden som omhandlet i artikel 11, litra a), i forordning (EU) nr. 1305/2013. En sådan ændring skal sikre, at mindst den samme samlede andel af ELFUL-bidraget er forbeholdt de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 59, stk. 6.

Artikel 2

Fortsat anvendelse af forordning (EU) nr. 1303/2013 på programmer, der støttes af ELFUL

1. Forordning (EU) nr. 1303/2013 finder fortsat anvendelse på programmer, der støttes af ELFUL i programmeringsperioden 2014-2020, og forlænges i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 1.
2. For programmer, der forlænges i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 1, forlænges henvisningerne til perioder eller frister i artikel 50, stk. 1, artikel 51, stk. 1, artikel 57, stk. 2, artikel 65, stk. 2 og 4, og artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 med to år.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

3. For programmer, der forlænges i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 1, ændrer medlemsstaterne deres mål, der er fastsat i forbindelse med resultatrammen i bilag II til forordning (EU) nr. 1303/2013, for at fastsætte mål for 2025. For disse programmer læses henvisninger til mål for 2023, der er fastsat i gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1303/2013 eller artikel 8, stk. 3, artikel 67, artikel 75, stk. 5, eller artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1305/2013, som henvisninger til mål for 2025.

4. Den endelige dato for Kommissionens udarbejdelse af en sammenfattende rapport med en beskrivelse af de vigtigste konklusioner af de efterfølgende evalueringer af ELFUL fastsat i artikel 57, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013 er den 31. december 2027.

Artikel 3

Støtteberettigelse for visse typer udgifter i overgangsperioden

Uden at det berører artikel 2, stk. 2, i nærværende forordning, artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 eller artikel 38 i forordning (EU) nr. 1306/2013, er de udgifter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1310/2013 og i artikel 16 i delegeret forordning (EU) nr. 807/2014, berettigede til et ELFUL-bidrag fra 2021- og 2022-tildelingen til programmer, der støttes af ELFUL, som forlænges i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) sådanne udgifter er fastsat i det pågældende program for udvikling af landdistrikterne for de år, der er omfattet af overgangsperioden
- b) satsen for ELFUL's bidrag til den tilsvarende foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 finder anvendelse, jf. bilag I til forordning (EU) nr. 1310/2013 og bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 807/2014
- c) det i artikel 67, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 omhandlede system anvendes på de retlige forpligtelser, der er indgået i forbindelse med foranstaltninger, som svarer til den støtte, der ydes i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a) og b), og artikel 28-31, 33, 34 og 40 i forordning (EU) nr. 1305/2013, og det angives tydeligt, hvilke operationer der er tale om, og
- d) betalingerne for de retlige forpligtelser omhandlet i nærværende artikels litra c) foretages i den periode, der er fastsat i artikel 75 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

KAPITEL II

Forberedelse af fremtidige lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet i programmeringsårene 2021 og 2022

Artikel 4

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

For programmer, der forlænges i overensstemmelse med denne forordnings artikel 1, kan ELFUL yde støtte til kapacitetsopbygning og forberedende aktioner, der støtter udarbejdelse og fremtidig gennemførelse af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet under den nye retlige ramme.

KAPITEL III

Betalingsrettigheder for direkte betalinger til landbrugere

Artikel 5

Endelige betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder, der er tildelt landbrugere før den 1. januar 2020, betragtes som lovlige og formelt rigtige fra den 1. januar 2021. Værdien af de rettigheder, der skal betragtes som lovlige og formelt rigtige, er den værdi for kalenderåret 2020, der er gældende den 31. december 2020.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 kan en medlemsstat, der har gjort brug af muligheden i artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, med respekt af landbrugeres berettigede forventninger beslutte, at alle betalingsrettigheder, som er tildelt før den 1. januar 2020, betragtes som lovlige og formelt rigtige fra nævnte dato. I så fald er værdien af de rettigheder, der skal betragtes som lovlige og formelt rigtige, den værdi for kalenderåret 2019, som er gældende den 31. december 2019.

3. Nærværende artikels stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at dette berører de relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig artikel 22, stk. 5, og artikel 25, stk. 12, i forordning (EU) nr. 1307/2013, om værdien af betalingsrettigheder for kalenderåret 2020 og frem.

4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på betalingsrettigheder, som er tildelt landbrugere på grundlag af faktisk ukorrekte ansøgninger, undtagen i tilfælde, hvor fejlen ikke med rimelighed kunne have været opdaget af landbrugeren.

5. Nærværende artikels stk. 1 og 2 berører ikke Kommissionens beføjelse til at træffe afgørelser omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 vedrørende udgifter, der er afholdt til betalinger, som er ydet for kalenderårene op til og med 2020, hvor nærværende artikels stk. 1 finder anvendelse, eller op til og med 2019, hvor nærværende artikels stk. 2 finder anvendelse.

KAPITEL IV

Overgangsbestemmelser vedrørende udvikling af landdistrikterne

Artikel 6

Støtteberettigelse for udgifter, der er afholdt i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, og visse typer udgifter, der er afholdt i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005 og (EF) nr. 1257/1999

Udgifter vedrørende retlige forpligtelser over for støttemodtagere, der er afholdt i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, og visse typer udgifter, der er afholdt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005⁽¹⁴⁾ og (EF) nr. 1257/1999⁽¹⁵⁾, kan være berettigede til et bidrag fra ELFUL i perioden 2023-2027 fra den 1. januar 2023 på de betingelser, der skal fastsættes i overensstemmelse med den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik i perioden 2023-2027.

AFSNIT II

ÆNDRINGER

Artikel 7

Ændringer af forordning (EU) nr. 1305/2013

I forordning (EU) nr. 1305/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 8, stk. 1, litra h), foretages følgende ændringer:

a) Nr. i) affattes således:

»i) en tabel over det samlede planlagte bidrag fra ELFUL pr. år, jf. denne forordnings artikel 58, stk. 4, og artikel 58a, stk. 2. Denne tabel skal særskilt vise de supplerende midler som omhandlet i denne forordnings artikel 58a, stk. 2. Hvis det er relevant, skal tabellen også særskilt inden for det samlede ELFUL-bidrag vise

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

bevillingerne til de mindre udviklede regioner og midler overført til ELFUL i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Det planlagte årlige bidrag fra ELFUL skal være foreneligt med den flerårige finansielle ramme».

b) Nr. ii) affattes således:

»ii) en tabel, der for hver foranstaltning, for hver type operation med en specifik ELFUL-bidragssats, for den i artikel 37, stk. 1, og artikel 39a omhandlede type operation, for den i artikel 38, stk. 3, og artikel 39, stk. 1, omhandlede type operation, når en medlemsstat anvender en procentdel på mindre end 30 %, samt for teknisk bistand viser Unionens samlede planlagte bidrag og ELFUL's gældende bidragssats. Hvis det er relevant, skal denne tabel særskilt vise ELFUL-bidragssatsen for mindre udviklede regioner og for andre regioner».

2) I artikel 28, stk. 5, tilføjes følgende afsnit:

»For nye forpligtelser, der indgås fra 2021, fastsætter medlemsstaterne en kortere periode på et til tre år i deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

Hvis medlemsstaterne i overensstemmelse med første afsnit fastsætter en årlig forlængelse af forpligtelserne efter afslutningen af den indledende periode, må forlængelsen fra 2022 ikke overstige et år.

Uanset andet afsnit kan medlemsstaterne for nye forpligtelser, der skal indgås fra 2021 og 2022, fastsætte en længere periode end tre år i deres programmer for udvikling af landdistrikterne på grundlag af forpligtelsernes art og arten af de miljø- og klimarelaterede mål, der forfølges.»

3) I artikel 29, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»For nye forpligtelser, der skal indgås fra 2021, fastsætter medlemsstaterne en kortere periode på et til tre år i deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

Hvis medlemsstaterne i overensstemmelse med første afsnit fastsætter en årlig forlængelse for vedligeholdelse af økologisk landbrug efter afslutningen af den indledende periode, må forlængelsen fra 2022 ikke overstige et år.

Uanset andet afsnit kan medlemsstaterne for nye forpligtelser, der skal indgås i 2021 og 2022, fastsætte en længere periode end tre år i deres programmer for udvikling af landdistrikterne, såfremt støtte ydes til omlægelse til økologisk landbrug.»

4) Artikel 31, stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Hvis medlemsstater ikke har anvendt gradvis nedsættelse af betalinger i den maksimale periode på fire år indtil 2020, kan disse medlemsstater i 2021 og 2022 for programmer, der forlænges i overensstemmelse med artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 *, beslutte at videreføre disse betalinger indtil udgangen af 2022, men i højst fire år i alt. I så fald må betalingerne i 2021 og 2022 ikke overstige 25 EUR pr. hektar.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).«

5) I artikel 33, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»For nye forpligtelser, der skal indgås fra 2021, fastsætter medlemsstaterne en kortere periode på et til tre år i deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

Hvis medlemsstaterne i overensstemmelse med andet afsnit fastsætter en årlig forlængelse af forpligtelserne efter afslutningen af den indledende periode, må forlængelsen fra og med 2022 ikke overstige et år.

Uanset tredje afsnit kan medlemsstaterne for nye forpligtelser, der skal indgås fra 2021 og 2022, fastsætte en længere periode end tre år i deres programmer for udvikling af landdistrikterne på grundlag af forpligtelsernes art og arten af de ønskede fordele for dyrevelfærden.»

6) Artikel 38, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Der ydes kun støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra b), til dækning af tab som følge af ugunstige vejrforhold, en dyre- eller plantesygdom, et skadedyrsangreb eller foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF med henblik på at udrydde eller kontrollere en plantesygdom, et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse, der tilintetgør mere end 30 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Der kan bruges indekser til at beregne landbrugerens årlige produktion. Den anvendte beregningsmetode skal gøre det muligt at fastsætte den enkelte landbrugers faktiske tab i et givet år. Medlemsstaterne kan beslutte at nedsætte denne procentdel på 30 %, dog ikke til under 20 %.»

7) Artikel 39, stk. 1, affattes således:

»1. Støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c), ydes kun, hvis faldet i indtægter overstiger 30 % af de gennemsnitlige årlige indtægter for den enkelte landbruger i den foregående treårsperiode eller et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Indkomst med henblik på artikel 36, stk. 1, litra c), omfatter summen af indtægter, som landbrugeren modtager fra markedet, herunder enhver form for offentlig støtte, med fradrag af inputomkostninger. Betalinger fra den gensidige fond til landbrugerne skal udligne mindre end 70 % af indkomsttabet i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand. Der kan bruges indekser til at beregne landbrugerens årlige tab af indtægter. Medlemsstaterne kan beslutte at nedsætte denne procentdel på 30 %, dog ikke til under 20 %.»

8) Artikel 39b, stk. 4, affattes således:

»4. Støtten ydes i form af et engangsbeløb, som udbetales senest den 31. december 2021, baseret på ansøgninger om støtte godkendt af den kompetente myndighed senest den 30. juni 2021. Den efterfølgende godtgørelse fra Kommissionen foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne, og forudsat at der er midler til rådighed. Udbetalingens størrelse kan i overensstemmelse med objektive og ikkediskriminerende kriterier variere afhængigt af kategorien af støttemodtagere.»

9) Artikel 42, stk. 1, affattes således:

»1. Foruden de opgaver, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og i artikel 4 i forordning (EU) 2020/2220, kan lokale aktionsgrupper også udføre yderligere opgaver, som forvaltningsmyndigheden og/eller betalingsorganet delegerer til dem.»

10) I artikel 51, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit kan de medlemsstater, for hvilke det samlede beløb for EU-støtte til udvikling af landdistrikterne for 2014-2020 som fastsat i bilag I til denne forordning er på under 1 800 mio. EUR, efter forlængelse af deres programmer i overensstemmelse med artikel 1 i forordning (EU) 2020/2220 beslutte at afsætte 5 % af det samlede beløb i hvert program for udvikling af landdistrikterne til opgaver, der er omhandlet i artikel 59 i forordning (EU) nr. 1303/2013.»

11) I artikel 58 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Uden at det berører stk. 5, 6 eller 7, beløber Unionens samlede støtte til udvikling af landdistrikterne i henhold til denne forordning for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2022 sig til højst 26 896 831 880 EUR i løbende priser i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027.»

b) Stk. 7 affattes således:

»7. For at tage hensyn til udviklinger vedrørende den årlige fordeling, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, herunder de i denne artikels stk. 5 og 6 omhandlede overførsler og de overførsler, der følger af anvendelsen af artikel 1 i forordning (EU) 2020/2220, for at foretage tekniske tilpasninger uden at ændre de samlede tildelinger eller for at tage hensyn til andre ændringer fastsat i en lovgivningsmæssig retsakt efter vedtagelsen af nærværende

forordning tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 83 med henblik på at revidere de i bilag I til nærværende forordning fastsatte lofter.»

12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 58a

Midler til genopretning af Unionens landbrugssektor og landdistrikter

1. Artikel 1, stk. 2, litra g), i Rådets forordning (EU) 2020/2094 * gennemføres i overensstemmelse med nærværende artikel ved foranstaltninger, der er støtteberettigede inden for rammerne af ELFUL, og som er rettet mod at imødegå konsekvenserne af covid-19-krisen, med et beløb på 8 070 486 840 EUR i løbende priser af det beløb, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, litra a), nr. vi), med forbehold af artikel 3, stk. 3, 4 og 8 heri.

Dette beløb på 8 070 486 840 EUR i løbende priser udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 **.

Det stilles til rådighed som supplerende midler til budgetmæssige forpligtelser inden for rammerne af ELFUL for årene 2021 og 2022 i tillæg til de samlede midler, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 58, som følger:

— 2021: 2 387 718 000 EUR

— 2022: 5 682 768 840 EUR.

Med henblik på denne forordning og forordning (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013 betragtes disse supplerende midler som beløb til finansiering af foranstaltninger inden for rammerne af ELFUL. De betragtes som en del af Unionens samlede støtte til udvikling af landdistrikterne, jf. nærværende forordnings artikel 58, stk. 1, hvortil de tilføjes, når der henvises til Unionens samlede støtte til udvikling af landdistrikterne. Artikel 14 i forordning (EU) nr. 1307/2013 finder ikke anvendelse på de supplerende midler, der er omhandlet i nærværende stykke og i nærværende artikels stk. 2.

2. Fordelingen for hver medlemsstat af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede supplerende midler efter fradrag af det beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, er fastsat i bilag Ia.

3. Procenttærsklerne for det samlede ELFUL-bidrag til programmet for udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 59, stk. 5 og 6, finder ikke anvendelse på de supplerende midler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Medlemsstaterne sikrer dog, at mindst den samme overordnede andel af ELFUL-bidraget, herunder de supplerende midler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, afsættes i hvert program for udvikling af landdistrikterne til de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 59, stk. 6, i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) 2020/2220.

4. Mindst 37 % af de supplerende midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, afsættes i hvert program for udvikling af landdistrikterne til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 33 og artikel 59, stk. 5, og 6, og navnlig til:

- a) økologisk landbrug
- b) modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, herunder reduktion af drivhusgasemissioner fra landbruget
- c) bevaring af jordbunden, herunder forbedring af jordens frugtbarhed ved kulstofbinding
- d) forbedring af anvendelsen og forvaltningen af vand, herunder vandbesparelse
- e) oprettelse, bevarelse og genopretning af levesteder, der er gunstige for biodiversiteten
- f) reduktion af risiciene ved og virkningerne af anvendelsen af pesticider og antimikrobielle stoffer
- g) dyrevelfærd
- h) samarbejdsaktiviteter under LEADER.

5. Mindst 55 % af de supplerende midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, afsættes i hvert program for udvikling af landdistrikterne til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, 19, 20 og 35, forudsat at den udpegede anvendelse af de pågældende foranstaltninger i programmerne for udvikling af landdistrikterne fremmer økonomisk og social udvikling i landdistrikterne og bidrager til en robust, bæredygtig og digital økonomisk genopretning i overensstemmelse med bl.a. de miljø- og klimamål vedrørende landbrug, som forfølges i denne forordning, og navnlig til:

- a) korte forsyningskæder og lokale markeder
- b) ressourceeffektivitet, herunder præcisionslandbrug og intelligent landbrug, innovation, digitalisering og modernisering af produktionsmaskiner og -udstyr
- c) sikkerhedsforhold på arbejdspladsen
- d) vedvarende energi, cirkulær økonomi og bioøkonomi
- e) adgang til informations- og kommunikationsteknologi (IKT) af høj kvalitet i landdistrikterne.

Ved tildelingen af de supplerende midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, kan medlemsstaterne beslutte at fravige den procenttærskel, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit, i det omfang det er nødvendigt for at overholde princippet om ikkeforringelse i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) 2020/2220. Medlemsstaterne kan dog i stedet beslutte at fravige princippet om ikkeforringelse, i det omfang det er nødvendigt for at overholde den procenttærskel, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

6. Op til 4 % af de samlede supplerende midler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, kan på medlemsstaternes initiativ tildeles til teknisk bistand til programmerne for udvikling af landdistrikterne i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2. Den pågældende procenttærskel kan være 5 % for de medlemsstater, som artikel 51, stk. 2, fjerde afsnit, finder anvendelse på.

7. Op til 0,25 % af de samlede supplerende midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan tildeles til teknisk bistand i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1.

8. Budgetforpligtelserne i forbindelse med de supplerende midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, indgår i hvert program for udvikling af landdistrikterne adskilt fra den tildeling, der er omhandlet i artikel 58, stk. 4.

9. Artikel 20, 21 og 22 i forordning (EU) nr. 1303/2013 finder ikke anvendelse på de samlede supplerende midler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

* Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 af 22.12.2020, s. 23).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).«

13) I artikel 59 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 indsættes følgende litra:

»ea) 100 % for operationer, som modtager støtte fra supplerende midler, der er omhandlet i artikel 58a, stk. 1. Medlemsstaterne kan fastsætte en enkelt specifik ELFUL-bidragssats for alle disse operationer.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Mindst 5 % og for Kroatiens vedkommende 2,5 % af ELFUL's samlede bidrag til programmet for udvikling af landdistrikterne er forbeholdt LEADER og lokaludvikling styret af lokalsamfundet som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) 2020/2220.

Når medlemsstaterne gør brug af muligheden fastsat i artikel 14, stk. 1, sjette eller syvende afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, finder de procentdele, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit, anvendelse på ELFUL's samlede bidrag til programmet for udvikling af landdistrikterne uden den supplerende støtte, der stilles til rådighed i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, sjette eller syvende afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013.«

c) Stk. 6a affattes således:

»6a. ELFUL-støtten, der ydes i henhold til artikel 39b, må ikke overstige 2 % af det samlede bidrag fra ELFUL til programmet for udvikling af landdistrikterne for 2014-2020 som fastsat i bilag I, første del.«

14) Artikel 75, stk. 1, affattes således:

»1. Senest den 30. juni 2016 og senest den 30. juni hvert efterfølgende år til og med 2026 forelægger medlemsstaten Kommissionen en årlig gennemførelsesrapport om gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne i det foregående kalenderår. Den rapport, der forelægges i 2016, skal omfatte kalenderårene 2014 og 2015.«

15) Artikel 78 affattes således:

»I 2026 udarbejder medlemsstaterne den efterfølgende evalueringsrapport for hvert af deres programmer for udvikling af landdistrikterne. Denne rapport sendes til Kommissionen senest den 31. december 2026.«

16) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag I til nærværende forordning.

17) Der indsættes et nyt bilag IA som angivet i bilag II til denne forordning.

18) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) Artikel 17, stk. 3, om investeringer i fysiske aktiver, fjerde kolonne, ændres således:

i) Række 6 affattes således:

»Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner

Ovenstående satser kan forhøjes med yderligere højst 35 procentpoint i forbindelse med finansiering af operationer fra de i artikel 58a, stk. 1, omhandlede fonde, der bidrager til en robust, bæredygtig og digital økonomisk genopretning, forudsat at sådan støtte ikke overstiger 75 %, og med yderligere 20 procentpoint, forudsat at den maksimale kombinerede støtte ikke overstiger 90 %, for:

- unge landbrugere som defineret i denne forordning, eller som allerede har etableret sig i de fem år forud for ansøgningen om støtte
- kollektive investeringer og integrerede projekter, herunder dem, der vedrører en sammenlægning af producentorganisationer
- områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger, jf. artikel 32
- støttede operationer i EIP
- investeringer med tilknytning til operationer i henhold til artikel 28 og 29«.

ii) Række 11 affattes således:

»Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner

Ovenstående satser kan forhøjes med yderligere højst 35 procentpoint i forbindelse med finansiering af operationer fra de i artikel 58a, stk. 1, omhandlede fonde, der bidrager til en robust, bæredygtig og digital økonomisk genopretning, forudsat at sådan støtte ikke overstiger 75 %, og med yderligere 20 procentpoint, forudsat at den maksimale kombinerede støtte ikke overstiger 90 %, for operationer, der støttes inden for rammerne af EIP, eller operationer med tilknytning til en sammenlægning af producentorganisationer«.

b) Artikel 19, stk. 6, om bedrifts- og erhvervsudvikling, fjerde kolonne, række 1, affattes således:

»Pr. ung landbruger, jf. artikel 19, stk. 1, litra a), nr. i)

Dette beløb kan forhøjes med yderligere højst 30 000 EUR i forbindelse med finansiering af operationer fra de i artikel 58a, stk. 1, omhandlede fonde.«

Artikel 8

Ændringer af forordning (EU) nr. 1306/2013

I forordning (EU) nr. 1306/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 25 tilføjes følgende stykke:

»For hvert af årene 2021 og 2022 fastsættes reserven til 400 mio. EUR (i 2011-priser) og medtages i udgiftsområde 3 i den flerårige finansielle ramme som fastsat i bilaget til Rådets forordning (EU) 2020/2093 * [FFR].

* Rådets forordning (EU) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 af 22.12.2020, s. 11).«

2) Artikel 33 affattes således:

»Artikel 33

Budgetforpligtelser

Hvad angår Unionens budgetforpligtelser til programmer for udvikling af landdistrikterne, finder artikel 76 i forordning (EU) nr. 1303/2013, i givet fald sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 *, anvendelse.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).«

3) I artikel 35 tilføjes følgende stykke:

»5. For programmer, der forlænges i overensstemmelse med artikel 1 i forordning (EU) 2020/2220, ydes ingen forfinansiering for tildelingen for 2021 og 2022 eller for supplerende midler omhandlet i artikel 58a, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013.«

4) I artikel 36, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Første afsnit, litra b), finder tilsvarende anvendelse på de supplerende midler, der er omhandlet i artikel 58a i forordning (EU) nr. 1305/2013.«

5) Artikel 37, stk. 1, affattes således:

»1. Efter modtagelse af den seneste årlige statusrapport om gennemførelsen af et program for udvikling af landdistrikterne betaler Kommissionen saldoen med forbehold af disponible midler på grundlag af den gældende finansieringsplan, årsregnskaberne for det seneste regnskabsår, hvor programmet for udvikling af landdistrikterne har været gennemført, og den hertil svarende afgørelse om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest seks måneder efter den endelige dato for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013, i givet fald sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2020/2220, og skal dække de udgifter, som er afholdt af betalingsorganet indtil den sidste dato for udgifternes støtteberettigelse.«

6) Artikel 38, stk. 2, affattes således:

»2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben på den sidste dato for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013, i givet fald sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2020/2220, og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest seks måneder efter nævnte dato, frigøres automatisk.«

Artikel 9

Ændringer af forordning (EU) nr. 1307/2013

I forordning (EU) nr. 1307/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 11, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de beslutninger, der er truffet i overensstemmelse med denne artikel, og ethvert anslået resultat af nedsættelser for 2021 senest den 19. februar 2021 og for 2022 senest den 1. august 2021.«

- 2) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne kan beslutte at stille op til 15 % af deres årlige nationale lofter for kalenderårene 2021 og 2022, jf. bilag II, til rådighed som supplerende støtte, der finansieres fra ELFUL i regnskabsårene 2022 og 2023. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til direkte betalinger. Denne beslutning meddeles Kommissionen senest den 19. februar 2021 for kalenderåret 2021 og senest den 1. august 2021 for kalenderåret 2022 og skal angive den valgte procentsats.«

- b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstater, der ikke træffer den i stk. 1, syvende afsnit, omhandlede beslutning for regnskabsårene 2022 og 2023, kan beslutte at stille op til 15 % til rådighed som direkte betalinger eller for Bulgariens, Estlands, Spaniens, Letlands, Litauens, Polens, Portugals, Rumæniens, Slovakiets, Finlands og Sveriges vedkommende op til 25 % af det beløb, der afsættes til støtte finansieret fra ELFUL i regnskabsåret 2022 i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og i regnskabsåret 2023 i henhold til EU-lovgivning, som vedtages efter vedtagelsen af Rådets forordning (EU) 2020/2093 * [FFR]. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til støtte, som finansieres fra ELFUL. Denne beslutning meddeles Kommissionen senest den 19. februar 2021 for regnskabsåret 2022 og senest den 1. august 2021 for regnskabsåret 2023 og skal angive den valgte procentsats.«

* Rådets forordning (EU) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 af 22.12.2020, s. 11).«

- 3) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2 affattes således:

»2. For hver medlemsstat kan det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, forhøjes med højst 3 % af det relevante årlige nationale loft, jf. bilag II, efter fradrag af det beløb, der fremkommer ved anvendelse af artikel 47, stk. 1, for det relevante år. Hvis en medlemsstat anvender en sådan forhøjelse, tager Kommissionen højde herfor, når den fastsætter det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen, jf. nærværende artikels stk. 1. Medlemsstaterne meddeler i den forbindelse senest den 1. august 2014 Kommissionen de årlige procentsatser, som det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal forhøjes med. Medlemsstaterne meddeler senest den 19. februar 2021 Kommissionen de årlige procentsatser, som det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal forhøjes med for kalenderårene 2021 og 2022.«

- b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»For kalenderårene 2021 og 2022 gælder det, at hvis det loft for en medlemsstat, som Kommissionen har fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 1, er forskelligt fra loftet for det foregående år som følge af en ændring af det beløb, der er anført i bilag II, eller som følge af enhver beslutning, som den pågældende medlemsstat har truffet i overensstemmelse med nærværende artikel, artikel 14, stk. 1 eller 2, artikel 42, stk. 1, artikel 49, stk. 1, artikel 51, stk. 1, eller artikel 53, foretager den pågældende medlemsstat en lineær nedsættelse eller forhøjelse af værdien af alle betalingsrettigheder og/eller en nedsættelse eller forhøjelse af den nationale reserve eller de regionale reserver for at sikre overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4.«

4) I artikel 23, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstater, der anvender stk. 1, første afsnit, underretter senest den 19. februar 2021 for kalenderåret 2021 og senest den 1. august 2021 for kalenderåret 2022 Kommissionen om de beslutninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3.«

5) I artikel 25 tilføjes følgende stykker:

»11. Efter at have anvendt den tilpasning, der er omhandlet i artikel 22, stk. 5, kan medlemsstater, der har gjort brug af undtagelsen i nærværende artikels stk. 4, beslutte, at betalingsrettigheder, som landbrugere rådede over den 31. december 2019, og som har en værdi, der er lavere end den nationale eller regionale enhedsværdi i 2020 som beregnet i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit, får deres enhedsværdi forhøjet i retning af den nationale eller regionale enhedsværdi i 2020. Forhøjelsen beregnes ved anvendelse af følgende betingelser:

- a) beregningsmetoden for den forhøjelse, som den pågældende medlemsstat har besluttet, baseres på objektive og ikkediskriminerende kriterier
- b) for at finansiere forhøjelsen nedsættes alle eller en del af de ejede eller forpagtede betalingsrettigheder, som landbrugere rådede over den 31. december 2019, og som har en værdi, der er højere end den nationale eller regionale enhedsværdi i 2020 som beregnet i overensstemmelse med andet afsnit; denne nedsættelse finder anvendelse på forskellen mellem værdien af disse rettigheder og den nationale eller regionale enhedsværdi i 2020; anvendelsen af denne nedsættelse baseres på objektive og ikkediskriminerende kriterier, hvilket kan omfatte fastsættelse af et maksimalt fald.

Den nationale eller regionale enhedsværdi i 2020 omhandlet i dette stykkes første afsnit beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen fastsat i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2020, med undtagelse af beløbet for de nationale eller regionale reserver, med antallet af ejede eller forpagtede betalingsrettigheder, som landbrugere rådede over den 31. december 2019.

Uanset dette stykkes første afsnit kan medlemsstater, der har gjort brug af undtagelsen i denne artikels stk. 4, beslutte at beholde den værdi af betalingsrettigheder, der er beregnet i overensstemmelse med nævnte stykke, med forbehold af tilpasningen omhandlet i artikel 22, stk. 5.

Medlemsstaterne underretter rettidigt landbrugerne om værdien af deres betalingsrettigheder som beregnet i overensstemmelse med nærværende stykke.

12. For kalenderårene 2021 og 2022 kan medlemsstaterne beslutte at anvende yderligere intern konvergens gennem anvendelse af stk. 11 på det pågældende år.«

6) I artikel 29 tilføjes følgende stykke:

»For kalenderårene 2020 og 2021 meddeler medlemsstaterne Kommissionen deres beslutninger omhandlet i artikel 25, stk. 11 og 12, senest den 19. februar 2021.

For kalenderåret 2022 meddeler medlemsstaterne Kommissionen deres beslutning omhandlet i artikel 25, stk. 12, senest den 1. august 2021.«

7) I artikel 30, stk. 8, tilføjes følgende afsnit:

»For tildelinger fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2021 og 2022 tilpasses det beløb for den nationale reserve eller de regionale reserver, som skal undtages i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit, i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5, andet afsnit. For tildelinger fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2021 og 2022 finder nærværende stykkes tredje afsnit ikke anvendelse.«

8) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i 2020, fortsætter med at gøre dette efter den 31. december 2020.«

b) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»For hver medlemsstat kan det beløb, der beregnes i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit, forhøjes med højst 3 % af det relevante årlige nationale loft, jf. bilag II, efter fradrag af det beløb, der fremkommer ved anvendelse af artikel 47, stk. 1, for det relevante år. Hvis en medlemsstat anvender en sådan forhøjelse, tager Kommissionen højde herfor, når den fastsætter det årlige nationale loft for den generelle arealbetalingsordning i henhold til nærværende stykkes første afsnit. Medlemsstaterne meddeler i den forbindelse senest den 31. januar 2018 Kommissionen de årlige procentsatser, som det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1,

skal forhøjes med i hvert kalenderår fra 2018. Medlemsstaterne meddeler senest den 19. februar 2021 Kommissionen de årlige procentsatser, som det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal forhøjes med for kalenderårene 2021 og 2022.«

9) I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstater, der yder midlertidig national støtte i perioden 2015-2020, kan beslutte at yde midlertidig national støtte i 2021 og 2022.«

b) Stk. 4, sjette led, affattes således:

»— 50 % i 2020, 2021 og 2022.«

10) Artikel 41, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan senest den 1. august i et givet år beslutte at yde en årlig betaling fra det følgende år til landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen i kapitel 1, afdeling 1, 2, 3 og 5, eller under den generelle arealbetalingsordning, der er omhandlet i kapitel 1, afdeling 4 (»omfordelingsbetalingen«). Medlemsstaterne kan tage en sådan beslutning senest den 19. februar 2021 for kalenderåret 2021 og senest den 1. august 2021 for kalenderåret 2022. Medlemsstater, der allerede anvender omfordelingsbetalingen, kan revidere deres beslutning om at yde sådanne betalinger eller ordningens nærmere indhold senest den 19. februar 2021 for kalenderåret 2021 og senest den 1. august 2021 for kalenderåret 2022.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver sådan beslutning senest den relevante dato, der er omhandlet i første afsnit.«

11) I artikel 42, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de i første afsnit omhandlede procentsatser senest den 19. februar 2021 for kalenderåret 2021 og senest den 1. august 2021 for kalenderåret 2022.«

12) I artikel 49, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstater, der yder betaling i overensstemmelse med artikel 48 i kalenderåret 2020, meddeler Kommissionen de i første afsnit omhandlede procentsatser senest den 19. februar 2021 for kalenderåret 2021 og senest den 1. august 2021 for kalenderåret 2022.«

13) Artikel 51, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Med henblik på at finansiere betalingen til unge landbrugere benytter medlemsstaterne en procentdel, der ikke overstiger 2 %, af det årlige nationale loft, jf. bilag II. Medlemsstaterne underretter senest den 1. august 2014 Kommissionen om, hvilken procentsats der forventes at være nødvendig for at finansiere betalingen. Medlemsstaterne underretter senest den 19. februar 2021 Kommissionen om den procentsats, der forventes at være nødvendig for at finansiere betalingen for kalenderårene 2021 og 2022.«

14) Artikel 52, stk. 10, affattes således:

»10. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70, som supplerer denne forordning med hensyn til foranstaltninger for at undgå, at modtagere af frivillig koblet støtte lider under strukturel uligevægt på markedet i en sektor. Disse delegerede retsakter kan tillade medlemsstaterne at beslutte, at sådan støtte fortsat kan udbetales indtil 2022 på grundlag af de produktionsenheder, hvortil der i en tidligere referenceperiode blev ydet frivillig koblet støtte.«

15) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstater, der ikke har ydet frivillig koblet støtte indtil ansøgningsåret 2020, kan træffe beslutning i overensstemmelse med første afsnit for kalenderåret 2021 senest den 19. februar 2021.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne kan senest den 1. august i et givet år revidere deres beslutning i henhold til dette kapitel.

Senest den 8. februar 2020 kan medlemsstaterne desuden revidere deres beslutning i henhold til dette kapitel, i det omfang det er nødvendigt for tilpasning til den beslutning om fleksibilitet mellem søjlerne for kalenderåret 2020, der er truffet i overensstemmelse med artikel 14.

Medlemsstaterne beslutter senest den 19. februar 2021 for kalenderåret 2021 og senest den 1. august 2021 for kalenderåret 2022, hvorvidt de fortsætter eller ophører med at tildele frivillig koblet støtte for det pågældende ansøgningsår.

Medlemsstaterne kan ved en revision, jf. dette stykkes første og andet afsnit, eller ved en anmeldelse, jf. dette stykkes tredje afsnit, med virkning fra det følgende år og for kalenderårene 2020 og 2021 med virkning fra samme år beslutte:

- a) at bevare, øge eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 1, 2 og 3, inden for de deri fastsatte grænser, hvor det er relevant, eller at bevare eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 4
- b) at ændre betingelserne for tildeling af støtten
- c) at ophøre med at yde støtte i henhold til dette kapitel.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver beslutning vedrørende dette stykkes første, andet og tredje afsnit senest på de respektive datoer, der er omhandlet i nævnte afsnit. Meddelelsen af beslutningen om en revision i henhold til dette stykkes andet afsnit skal indeholde en redegørelse for forbindelsen mellem revisionen og den beslutning om fleksibilitet mellem søjlerne for kalenderåret 2020, der er truffet i overensstemmelse med artikel 14.«

16) Artikel 54, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen beslutningerne omhandlet i artikel 53 inden de datoer, der er omhandlet i den artikel. Med undtagelse af den beslutning, der er omhandlet i artikel 53, stk. 6, fjerde afsnit, litra c), skal anmeldelsen indeholde oplysninger om de berørte regioner, de udvalgte driftsformer eller landbrugssektorer og størrelsen af den støtte, der skal ydes. Meddelelse af de beslutninger, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, og af den beslutning, der er omhandlet i artikel 53, stk. 6, tredje afsnit, skal også indeholde den procentdel af det nationale loft, der er omhandlet i artikel 53, for det relevante kalenderår.«

17) Artikel 58, stk. 3, affattes således:

»3. Størrelsen af den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. hektar støtteberettiget areal beregnes for 2020 ved at gange de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:

- Bulgarien: 649,45 EUR
- Grækenland: 234,18 EUR
- Spanien: 362,15 EUR
- Portugal: 228,00 EUR.

Størrelsen af den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. hektar støtteberettiget areal beregnes for 2021 og 2022 ved at gange de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:

- Bulgarien: 636,13 EUR
- Grækenland: 229,37 EUR
- Spanien: 354,73 EUR
- Portugal: 223,32 EUR.«

18) Bilag II og III ændres som angivet i bilag III til denne forordning.

Artikel 10

Ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Arbejdsprogrammer, som er udarbejdet for perioden fra den 1. april 2021, slutter den 31. december 2022.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Unionens finansiering af arbejdsprogrammerne omhandlet i stk. 1 for 2020 udgør:

a) 11 098 000 EUR til Grækenland

b) 576 000 EUR til Frankrig

c) 35 991 000 EUR til Italien.

Unionens finansiering af arbejdsprogrammerne i stk. 1 for hvert af årene 2021 og 2022 udgør:

a) 10 666 000 EUR til Grækenland

b) 554 000 EUR til Frankrig

c) 34 590 000 EUR til Italien.«

2) I artikel 33, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Driftsprogrammer, for hvilke en forlængelse i overensstemmelse med varigheden på højst fem år omhandlet i første afsnit skal godkendes efter den 29. december 2020, kan kun forlænges indtil den 31. december 2022.

Uanset første afsnit har nye driftsprogrammer, der godkendes efter den 29. december 2020, en varighed på højst tre år.«

3) I artikel 55, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit forlænges nationale programmer, som er udarbejdet for perioden fra den 1. august 2019 til den 31. juli 2022, til den 31. december 2022. Medlemsstaterne ændrer deres nationale programmer for at tage hensyn til denne forlængelse og giver Kommissionen meddelelse om de ændrede programmer med henblik på godkendelse heraf.«

4) Artikel 58, stk. 2, affattes således:

»2. Unionens finansiering af støtten til producentorganisationer fastsat i stk. 1 for 2020 udgør 2 277 000 EUR til Tyskland.

Unionens finansiering af støtten til producentorganisationer fastsat i stk. 1 for hvert af årene 2021 og 2022 udgør 2 188 000 EUR til Tyskland.«

5) I artikel 62, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit forlænges gyldigheden af de tilladelser, der er givet i henhold til artikel 64 og artikel 66, stk. 1, og som udløber i 2020, til den 31. december 2021.

Producenter, der råder over tilladelser i henhold til nærværende forordnings artikel 64 og artikel 66, stk. 1, som udløber i 2020, pålægges uanset nærværende stykkes første afsnit ikke den administrative sanktion, der er omhandlet i artikel 89, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, forudsat at de senest den 28. februar 2021 underretter de kompetente myndigheder om, at de ikke agter at udnytte deres tilladelse og ikke ønsker at drage fordel af en forlængelse af dens gyldighed som omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit.«

6) I artikel 68 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»En sådan konvertering finder sted efter anmodning fra disse producenter inden den 31. december 2015. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade producenter at indgive en sådan anmodning om at konvertere rettigheder til tilladelser indtil den 31. december 2022.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Tilladelser tildelt i medfør af stk. 1 har samme gyldighedsperiode som de i stk. 1 omhandlede plantningsretigheder. Hvis disse tilladelser ikke udnyttes, udløber de senest den 31. december 2018 eller, hvis en medlemsstat har truffet den beslutning, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, senest den 31. december 2025.«

7) I slutningen af afsnit II, kapitel III, afdeling 4, indsættes følgende artikel:

»Artikel 167a

Afsætningsregler for at forbedre og stabilisere det fælles marked for olivenolie

1. For at det fælles marked for olivenolie, herunder de oliven, som olien hidrører fra, kan fungere bedre og mere stabilt, kan producentmedlemsstaterne fastlægge afsætningsregler for at regulere udbuddet.

De pågældende regler skal stå i rimeligt forhold til formålet og må ikke:

- a) vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af det pågældende produkt
- b) tillade fastsættelse af priser, heller ikke vejledende eller anbefalede priser
- c) gøre en for stor del af den produktion i produktionsåret, der ellers vil være til rådighed, utilgængelig.

2. De regler, der er nævnt i stk. 1, skal meddeles aktørerne ved, at de offentliggøres i deres helhed i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om alle afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel.«

8) I artikel 211 tilføjes følgende stykke:

»3. Uanset nærværende artikels stk. 1 finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF ikke anvendelse på nationale beskatningsforanstaltninger, hvorved medlemsstaterne beslutter at afvige fra de almindelige skatteregler ved at give tilladelse til, at landbrugeres indkomstbeskatningsgrundlag beregnes på grundlag af en flerårig periode med henblik på at udjævne beskatningsgrundlaget over en vis årrække.«

9) I artikel 214a tilføjes følgende stykke:

»Finland kan i 2021 og 2022 fortsat yde den nationale støtte, der er nævnt i stk. 1, på samme betingelser og med samme beløb, som Kommissionen har godkendt for 2020.«

10) Bilag VI erstattes af teksten i bilag IV til denne forordning.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 9, nr. 5) (vedrørende artikel 25, stk. 11, i forordning (EU) nr. 1307/2013), og artikel 10, nr. 5) (vedrørende artikel 62, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013), finder anvendelse fra den 1. januar 2020.

Uanset dennes artikels stk. 1 træder artikel 7, nr. 12), nr. 13), litra a), og nr. 17) og 18), i kraft på datoen for EURI-forordningens ikrafttræden. Artikel 7, nr. 12), nr. 13), litra a), og nr. 17) og 18), finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

M. ROTH

Formand

BILAG I

I bilag I til forordning (EU) nr. 1305/2013 foretages følgende ændringer:

1) Overskriften affattes således:

»FØRSTE DEL: FORDELING AF EU-STØTTE TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE (2014-2020)«

2) Følgende overskrift og tabel tilføjes:

»ANDEL DEL: FORDELING AF EU-STØTTE TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE (2021 OG 2022)

(EUR, løbende priser)

	2021	2022
Belgien	101 120 350	82 800 894
Bulgarien	344 590 304	282 162 644
Tjekkiet	316 532 230	259 187 708
Danmark	92 734 249	75 934 060
Tyskland	1 334 041 136	1 092 359 738
Estland	107 490 074	88 016 648
Irland	380 590 206	311 640 628
Grækenland	680 177 956	556 953 600
Spanien	1 319 414 366	1 080 382 825
Frankrig	1 782 336 917	1 459 440 070
Kroatien	363 085 794	297 307 401
Italien	1 648 587 531	1 349 921 375
Cypern	29 029 670	23 770 514
Letland	143 490 636	117 495 173
Litauen	238 747 895	195 495 162
Luxembourg	15 034 338	12 310 644
Ungarn	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Nederlandene	89 478 781	73 268 369
Østrig	635 078 708	520 024 752
Polen	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugal	660 145 863	540 550 620
Rumænien	1 181 006 852	967 049 892
Slovenien	134 545 025	110 170 192
Slovakiet	316 398 138	259 077 909
Finland	432 993 097	354 549 956
Sverige	258 769 726	211 889 741
EU-27 i alt	14 750 974 100	12 078 615 700
Teknisk bistand	36 969 860	30 272 220
I alt	14 787 943 960	12 108 887 920«

BILAG II

Bilag Ia til forordning (EU) nr. 1305/2013 indsættes således:

»BILAG Ia

FORDELING AF DE SUPPLERENDE MIDLER EFTER MEDLEMSSTAT, JF. ARTIKEL 58a

(EUR, løbende priser)

	2021	2022
Belgien	14 246 948	33 907 737
Bulgarien	59 744 633	142 192 228
Tjekkiet	54 879 960	130 614 305
Danmark	16 078 147	38 265 991
Tyskland	209 940 765	499 659 020
Estland	18 636 494	44 354 855
Irland	56 130 739	133 591 159
Grækenland	108 072 886	257 213 470
Spanien	212 332 550	505 351 469
Frankrig	256 456 603	610 366 714
Kroatien	59 666 188	142 005 526
Italien	269 404 179	641 181 947
Cypern	3 390 542	8 069 491
Letland	24 878 226	59 210 178
Litauen	41 393 810	98 517 267
Luxembourg	2 606 635	6 203 790
Ungarn	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Nederlandene	15 513 719	36 922 650
Østrig	101 896 221	242 513 006
Polen	279 494 858	665 197 761
Portugal	104 599 747	248 947 399
Rumænien	204 761 482	487 332 328
Slovenien	21 684 662	51 609 495
Slovakiet	48 286 370	114 921 561
Finland	61 931 116	147 396 056
Sverige	44 865 170	106 779 104
EU-27 i alt	2 381 748 705	5 668 561 918
Teknisk bistand (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
I alt	2 387 718 000	5 682 768 840«

BILAG III

Bilag II og III til forordning (EU) nr. 1307/2013 ændres således:

1) Følgende kolonner tilføjes i bilag II:

»2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904«

2) Følgende kolonner tilføjes i bilag III:

»2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

»2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9«

BILAG IV

Bilag VI til forordning (EU) nr. 1308/2013 affattes således:

»BILAG VI

BUDGETGRÆNSER FOR STØTTEPROGRAMMER OMHANDLET I ARTIKEL 44, STK. 1

1 000 EUR/regnskabsår					
	2014	2015	2016	2017-2020	2021 og frem
Bulgarien	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Tjekkiet	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Tyskland	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grækenland	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Spanien	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Frankrig	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Kroatien	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Italien	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Cypern	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litauen	45	45	45	45	43
Luxembourg	588	—	—	—	—
Ungarn	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Østrig	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumænien	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovenien	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovakiet	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Det Forenede Kongerige	120	—	—	—	—«